

Milena Rudež

ONA ME ČEKA

Oko Sunčeve!

Vidiš li je -
ona čuči
iza gradskog zida
i čeka me

s malinom
na dlanu
crvenom
zrelom
malinom

nađenom
između dva
sna

NEKI DRUGI BRAK

„Vолим те“ искочи
из нjenog krila
obleti oko figure
plavog anđela
i spusti se na njegovo rame

она је заплакала, а *Volim te*
гledalo је у njene ruke,
устаде i poljubi je
у usta
pred svima

Volim te vinu se uvise
do grede pod krovom
da odozgo posmatra goste
kako razmiještaju prazne krletke
u sve kutke potkrovlja

на свим krletkama vratašce
otvoreno
за jedno jedino *Volim te*
još uvijek toplo
od gnijezda

PRIJATELJSTVO

Stari prijatelj
cvijet u prozoru

pred očima je
kad pogledaš vani

u svijet
iza stakla

SUSRET IZMEĐU DVA KONTINENTA

Ukrali smo daljinama susret u četiri oka
mindušu suncu
povjetarcu osmijehe
i sve to sakrili u šum
jedne fontane u Sarajevu

Sad živimo od blaženstva
što se raširilo
u sve kutke ovog ljeta
sjedimo mirno
svako na svom kraju planete

Na dva kraja duge
pišemo pjesme

POEZIJA

poezije ima
u nerečenom
između riječi
i iza tri tačke
između dva bića
koja prilaze jedno drugom
u nevidljivom pokretu
od tvog do mog oka
dok komadamo tišinu
koja se nakupila na stolu
rijec za tebe
rijec za mene
i jednu ostavljamo za poslijе
onom koji samo što nije došao

on čuti
слуша muziku
između dvije planete
koje se udaljavaju jedna od druge

POVRATAK

Tvoja kuća te grli
mirisom orošenog daščanog poda
stojiš kraj kofera
i čekaš da se vremena izjednače
uspomene posakrivaju u prostore
iza ladica
na ormar
daleko od dohvata ruke
a onda počinješ obavljati
rituale
osmjejhivati se cvjetovima na prozoru
naginjati glavu u pravcu sunčeve zrake
dirati izbočine na zidu
mjeriti udisaje dizanjem ramena
dijeliti bez kraja
tuđe
misli i boje
što se u tvoje upletoše -
ponjava
pod tvojim nogama.

NOVI PRIJATELJ

Prozor upravo otvoren
zavjesa se diže

zadihan andjeo
sakri se
u ugao oka

KNJIGA

Kad sam usamljena
uzimam knjigu sa police

knjige mirno stoje
ledjima okrenute
prema meni

mačka na prozoru

LJUDSKA POPULACIJA

Svi su izbrojani.
U svim zemljama svijeta.

Previše nas je, kažu.
I glodemo globus.

ARKADIJA

Sve je čisto,
sve je uređeno.
Miriše
na utopiju.

Ljudi su mirni,
pejzaž je miran.
Sve me
uznemiruje.

(Danska, 1995)

MOJA SOBA

Bijeli glatki zidovi
mile čiste površi
Moooj svijet

radost leti
od jednog do drugog
ugla

slijeće mi na glavu
nema prozora

PROLJEĆE

bijeli svijet
pretvori se u lastu
- miris proljeća

LJETO

moj san ulovljen
u svjetlučavu površ
morskih talasa

JESEN

djeca viču
kiša plače od sreće
u školskom dvorištu

ZIMA

žudim u mraku
kockavicu bijelu
crvenu, cjelev

Milena Rudež je rođena u Bosni i Hercegovini 1958. Pjesnikinja. Živi u Danskoj od 1992. Prvu pjesničku zibrku *Dnevnik slijepog putnika* objavila 1987. u Sarajevu, a drugu 2002. u Kopenhagenu u dvojezičnom izdanju *Slijepi putnik iz Sarajeva / Den blinde rejende fra Sarajevo*.

Njene izabrane pjesme su objavljene u danskim antologijama *Mellem land og land* (*Između zemlje i zemlje*, 1995), *Mellem gode mennesker* (*Među dobrim ljudima*, 2000), *Nye Nordiske landskaber* (*Novi nordijski pejzaži*, 2003), *Nye stemmer* (*Novi glasovi*, 2007) i *117stemmer* (*117 glasova*, 2012). Predstavljena je u bosanskohercegovačkoj antologiji *Izgubljene zvijezde – prigodna stopjesmica bosanskohercegovačkih pjesnikinja od 1908. do 2008.* i internacionalnim književnim zbornicima, na njemačkom i srpskom, *Susreti* (2010), *Koraci* (2011) i *Između dva svijeta* (2013). Pjesmom "Priznanje Sari", napisanom na danskom, pobijedila je na književnom konkursu povodom Evropske godine borbe protiv rasizma 1997. Za najnoviju knjigu poezije *Svijet iza stakla / Verden bag glasset* (Banja Luka, 2010), u kojoj su mnoge pjesme prvo napisane na danskom, dobila je književnu nagradu Kočićeve pero 2011.

Milena Rudež je bila jedan od urednika dansko-bosanskog književnog časopisa Poet. Napisala je uvodni tekst o romanu Meše Selimovića *Derviš i smrt* u antologiji svjetske književnosti za dansku osnovnu školu *Verdenshistorier* (*Svjetske priče*).